

Meyer: Jeg vil over for det ærede Medlem indrømme, at der er et langt Spring fra Missionsmøder paa Vestkysten til Variétélivet her i Kjøbenhavn, men naar galt skulde være, tror jeg næsten, at jeg vilde foretrække Variétélivet.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning

Svensden: Det glæder mig overordentlig at høre, at man kan faa ren Besked, for det staar man sig altid bedst ved. Jeg har mange Gange lagt Mærke til, at der fra de ærede Herrers Side, fra Socialdemokraternes Side, naar vi her i Folketinget have haft Bevillinger fremme, der toge Sigte paa at afhjælpe det religiøse Livs Trang, er faldet Udtalelser, som have staaet noget hen i det blaa. Det er meget bedre at tone rent Flag og sige, at det er noget, vi skulle helt bort fra, ja at det virkelig sande, alvorlige, religiøse Aandslivs Udvikling maa hellere gaa lidt tabt end Variétésjøvet her i Kjøbenhavn. Lad os faa ren Besked, saa ved man, hvor man har de Herrer, og saa kan man tage sine Forholdsregler.

Justitsministeren (Rump): Under Forhandlingerne i Gaar udtalte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at Regeringen burde have fremsat Lovforslag om en Ordning med Hensyn til Bevillingsretten. Jeg skulde ikke have omtalt den Bemærkning, naar den ikke var gentaget nu i betydelig skarpere Form af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) og det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde, at jeg formentlig maatte være Forslagsstillerne taknemmelig, fordi de havde fritaget mig for Opfyldelsen af en Forpligtelse, der skulde paahvile mig, nemlig Fremsættelsen af et Lovforslag, og det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds adresserede den samme Fordring til min ærede Kollega, Kultusministeren. Naa, han faar at svare for sig, men i øvrigt antager jeg, at vor Situation maa være temmelig ens i saa Henseende. Jeg kan ikke indrømme, at der har paahvilet eller paahviler mig nogen Forpligtelse til i denne Samling at fremsætte noget Lovforslag, og altsaa heller ikke, at jeg skulde staa i noget Taknemmelighedsforhold til Forslagsstillerne, idet de have fritaget mig for

en saadan Forpligtelse. Naar jeg har en Forpligtelse, ønsker jeg overhovedet ikke at faa den opfyldt ved andre. Det Lovforslag, der fremkom i 1889, var et privat Lovforslag, der ligesom det nu foreliggende gik ud paa at indføre fri Teaternæring. Om det end ikke blev sagt, havde det dog ganske naturligt nærmest Forholdene i Kjøbenhavn for Øje, og navnlig var dets Indhold af stor Betydning for det kgl. Teater. Lovforslaget blev derfor ogsaa omdannet til en Lov, som gav en hel Del ny Bestemmelser for det kgl. Teater og ved Siden af dem en Bestemmelse, der vedrørte Justitsministeren, nemlig Bestemmelsen i § 3 om Meddelelse af Bevillinger til Teaterdrift, idet man satte en vis Frist, forud for hvilken der ikke kunde gives Bevillinger, som gjaldt ud over 1ste April 1900. Bestemmelsen indsattes selvfølgelig, fordi man ønskede at vinde Erfaring og ventede, at man, naar der var gaaet en halv Snes Aar, vilde have faaet tilstrækkelig Erfaring om Virkningen af den ny Ordning, specielt for det kgl. Teater, idet man da enten fra Regeringens eller Rigsdagens Side kunde optage Spørgsmaalet om en ny Ordning, hvis man ønskede det. Men der er intet, der tyder paa, at det paa Grund af denne Lovs Indhold skulde være en Forpligtelse for Regeringen at fremkomme med et Lovforslag i saa Henseende. Havde det været Meningen, var det vel blevet udtalt i Loven paa den Maade, som vi kende fra et meget stort Antal Love, hvor det siges, at vedkommende Lov vil være at underkaste en Revision om saa og saa mange Aar eller i den og den Samling. En saadan Bestemmelse blev ikke given, og Loven er i sin store Helhed affattet saaledes, at den er skikkaet til at virke for bestandig. Hvis enten Regeringen eller Rigsdagen finder, at de Bestemmelser, der ere givne for det kongelige Teater, vedblivende kunne bruges, bliver Loven ved at bestaa. Den eneste Begrænsning i Loven er Bestemmelsen, som indskrænker Justitsministerens Myndighed med Hensyn til Bevillinger, han giver før den 1ste Oktober d. A. Finder man sig i øvrigt tilfreds med Lovens Bestemmelser, indtræder den gamle Ordning efter dette Tidspunkt, og Loven indeholder intet, der kunde afføde Forpligtelse til at fremsætte et Lovforslag. Jeg har ikke undladt at have min Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og jeg er efter moden Overvejelse kommen til det Resultat, at jeg ikke har fundet mig foranlediget til at fremsætte noget Lovforslag. Naar det